

Rok Sedembolestnej Panny Márie
Panna Mária a súhlas viery. *Nech sa mi stane podľa tvojho slova*

Pohľad na zvestovanie zo strany Boha

Mesiac marec je vzhľadom na liturgické slávenia charakteristický veľkým sviatkom, ktorý nazývame Zvestovanie Pána. Slávi sa v ňom tajomstvo vtelenia Božieho Syna. Vtelenie sa ináč nazýva aj inkarnácia. Zo strany Boha toto tajomstvo znamená, že „Boží Syn prijal ľudskú prirodzenosť, aby v nej uskutočnil našu spásu“ (KKC 461). V textoch Svätého písma sa vtelenie Božieho Syna opisuje na mnohých miestach: Lk 1,26-38; Flp 2,5-8; Hebr 10,5-7 a inde. Pod vtelením Božieho Syna rozumieme to, že druhá božská osoba, jednorodný Boží Syn, ktorý bol u Otca od večnosti, neprestal byť Bohom, ale prijal na seba ľudskú prirodzenosť: to znamená ľudské telo a ľudskú dušu, k božskému absolútnemu poznaniu pribral aj postupnosť ľudského poznávania a ľudskú vôľu. To všetko sa zjednotilo v jeho jednej božskej osobe a to nezmiešane a súčasne neoddeliteľne božské aj ľudské. „Viera v skutočné vtelenie Božieho Syna je rozpoznávacím znakom kresťanskej viery“ (KKC 463).

Pohľad na zvestovanie zo strany ľudí

Zo strany ľudí bola do tohto tajomstva celkom osobitným spôsobom zainteresovaná Panna Mária, ktorá sa svojím súhlasom viery stala Matkou Božieho Syna. Vyjadrila ho slovami: *Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova* (Lk 1,38). Týmto slovám ešte predchádzal anjelský pozdrav: *Zdravas', milosti plná, Pán s tebou...* (Lk 1,28). V tomto pozdrave je vyjadrená úplná pripravenosť stvorenia na prijatie Boha, teda Máriina bezhriešnosť, čiže svätosť. Mária dosiahla tento stav špeciálnou Božou milosťou a iste aj svojím pričinením. Ona je tým „miestom“, cez ktoré prichádza na svet spása, sám Boh. V Márii sa stretáva Boh s tvorstvom, nebo so zemou, božské s ľudským, večné s časným...

Spásodejinné zblížovanie sa Boha a človeka

Toto zblížovanie Boha s ľuďmi sa začalo už v Starom zákone. Prelínanie Božieho a ľudského sveta zaznamenali texty o horiacom kre, kde sa hovorí o tom, že Boh *videl* utrpenie svojho ľudu, *počul* jeho volanie... Boh *zostúpil*, aby *vyslobodil* svoj ľud... a Mojžišovi povedal: *Ja budem s tebou...* (porov. Ex 3,7.8.12). Iným príkladom zblížovania Boha a človeka je epizóda o tom, ako chcel Mojžiš uprosiť Pána, aby mohol vidieť jeho tvár. Boh mu v rozhovore povedal: *...Ty si našiel milosť v mojich očiach a ja ťa poznám podľa mena... a vyslovím pred tebou aj Pánovo meno* (Ex 33,17.19).

Sú to všetko dojímavé detaily hovoriace o veľmi vrúcnom vzťahu Boha a jeho vyvolených priateľov zahrnutých mimoriadnou Božou priazňou. Podstatné zblíženie Boha a ľudí však nastáva až v prípade Panny Márie, keď Boh nielen *vidí*, *počuje*, *vyslobodzuje...*, ale sa stáva človekom a z Márie si vzal ľudskú prirodzenosť. Preto sa v momente zvestovania začína *plnosť času*, ako o tom hovorí Písmo (Gal 4,4).

Význam vtelenia pre ľudstvo

Tajomstvo vtelenia má svoj veľký význam pre celé ľudstvo. Možno to dokumentovať okrem iného dvomi postrehmi z Katechizmu Katolíckej cirkvi:

- v 359. bode katechizmu je uvedený výstižný citát z koncilovej konštitúcie *Gaudium et spes*: „V skutočnosti sa tajomstvo človeka stáva naozaj jasným iba v tajomstve vteleného Slova“ (GS 22). To znamená, že vtelenie Božieho Syna nám v plnosti ukazuje veľkosť človeka. Prezrádza nám aj perspektívu, ku ktorej chce Boh pozvať človeka a ponúknuť mu túto veľkosť. Naozaj, v tajomstve vtelenia sa objasňuje tajomstvo človeka.
- v 973. bode KKC je pekná poznámka o tom, že Panna Mária už svojím *staň sa* spolupracuje na diele vykúpenia: „Ona je Matkou všade tam, kde On je Spasiteľom a Hlavou tajomného tela.“ Panna Mária teda svojím súhlasom viery, ktorý ani na okamih nevzala späť, je ľudskou sprostredkovateľkou všetkých dobier, ktoré nám plynú z vykúpenia. Preto je celkom správne, že si ju uctieваме ako Matku Cirkvi.

Formálna aj obsahová krása modlitby *Anjel Pána*

Všetky uvedené pravdy jedinečným spôsobom predstavuje naša každodenná modlitba Anjel Pána. Pozostáva z troch krátkych textov zostavených na základe Písma a jednej invokácie. Všetko sa strieda s modlitbami *Zdravas', Mária...* a *Svätá Mária, Matka Božia...* Za invokáciou nasleduje pekná modlitba. Všimnime si bližšie 3 krátke texty:

1) *Anjel Pána zvestoval Panne Márii a ona počala z Ducha Svätého.*

Prvý text prezrádza Božiu iniciatívu v pláne spásy. Boh je prvý, kto vychádza s iniciatívou. Posiela archanjela Gabriela, ktorý prináša toto posolstvo. Podobne je to aj v našom živote. Boh je vždy ten, kto nás predchádza so svojou milosťou. Jeho milosť pre nás vždy znamená príležitosť pre povznášajúci dialóg a spoluprácu s Bohom.

2) *Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.*

Máriina odpoveď je obdivuhodná tak po formálnej stránke (čo do úprimnej a bezprostrednej odpovede) ako aj po obsahovej stránke. Panna Mária sa stavia do pozície pokornej služobnice Boha, ktorému sa celkom dáva k dispozícii pre jeho plán spásy ľudstva. Aj pre nás je to vzor, podľa ktorého môžeme spolupracovať s Bohom. Vlastne on môže účinkovať cez nás vo svete. To sa môže a má diať každodenne, ako sa každodenne kresťania modlili a modlia túto modlitbu.

3) *A Slovo telom sa stalo a prebývalo medzi nami.*

Vďaka Máriinej spolupráci s Bohom prišla na svet spása. Slovo Boha sa v jej živote stáva telom. Vlastným spôsobom sa to uskutočnilo pri počatí a narodení jej Syna Ježiša Krista, ale v širšom zmysle sa tak dialo stále. Božie Slovo sa stávalo v jej živote činom – skutkom. Takto Panna Mária posväcovala svet. Tento model je aj pre každého kresťana vznešeným modelom spolupráce s Bohom a vznešeným modelom ako objasňovať to tajomstvo, ktorým je človek sám pre seba.

Napokon záverečná invokácia – *Oroduj za nás, Svätá Božia Rodička! Aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení* ako aj následná modlitba majú za cieľ posilniť predtým uvedené tri prvky, ktoré sú v našom duchovnom živote také dôležité... Meditujem nad nimi a tešme sa z tohto vznešeného daru, ktorý sa nám v celom dedičstve našej viery takto ponúka! Naozaj sa

tu objasňuje tajomstvo človeka a ukazuje sa mariánsky zástoj všetkého dobrého. Zamilujme si túto modlitbu, pretože ona je ako malé horčičné zrnko, ktoré sa môže stať

ráno – svetlom slnka, ktoré nám svieti na cestu;

na poludnie – posilnením pre našu prácu;

večer – výrazom túžby po nebi, ku ktorému smerujeme.

Modlitba Anjel Pána

Francúzskeho maliara z 19. stor. J. F. Milleta preslávil obraz, na ktorom stoja dvaja roľníci na poli. Sú to manželia, ktorí prerušili svoju dennú prácu a modlia sa Anjel Pána. Anjel Pána je i názov tohto obrazu. Obraz je umiestnený v národnom múzeu Musée d'Orsay v Paríži.

Naši starí rodičia sa Anjel Pána modlili trikrát denne. Bolo úplne normálne, keď sa pri zaznení zvonov prerušila každá práca ráno, napoludnie, večer a ľudia opakovali v modlitbe najdôležitejšie udalosti dejín spásy. V nedeľu na poludnie sa Anjel Pána od čias pontifikátu bl. Jána XXIII. modlia pápeži spolu s veriacimi na námestí sv. Petra.

Nedeľný obed je vzácnym časom, kedy sa zväčša všetci domáci stretnú pri jednom stole. Bolo by správne, keby sa k prežehnaníu a krátkej modlitbe pred jedlom, pridala aj modlitba Anjel Pána. Modlitba Anjel Pána si má nájsť miesto aj v našej dennej osobnej modlitbe. Ráno sa z nej môžu zrodiť naše predsavzatia do prichádzajúceho dňa, na poludnie môže byť sprevádzaná s prosbou o silu dobre prežiť a zakončiť svoje denné povinnosti a večer nám môže dať základ k spytovaniu svedomia po prežitom dni.

Panna Mária svojím slobodným a oddaným súhlasom viery prispela k vykúpeniu a spásu ľudí. V tomto pohľade sa každý náš súhlas viery stáva istým prínosom pre posvätenie seba aj druhých.

Spracovali:

Mons. Anton Tyrol

Viktor Pardel'